

EURASIER*blad*et

OFFICIELL MEDLEMSTIDNING FÖR SVENSKA EURASIERKLUBBEN

3 / 2013
ÅRGÅNG 17

Bilder från våra läsare fler bilder på sid 39

Lovely Megans Frank Oz

FOTOGRAF: SANDRA GRAVERT

Lovely Megans Ingrid Bergman "Ina"

FOTOGRAF: PIA THEGERSTRÖM

EURASIERbladet

Medlemstidning för Svenska Eurasierklubben, SvEuK

Ansvarig utgivare:

Eva Ohlsson
ordforande@eurasierklubben.se

Redaktör:

Sara Ljusterfors
Klevbergsvägen 127
179 60 Stenhamra
Tel: 070-751 47 23
redaktor@eurasierklubben.se

Tryck:

Trosa Tryckeri

Upplaga:

500 ex

Antal medlemmar*:

Helbetalande (S)	458
Familjemedlem (S)	22
Utländska	25
Totalt	505

* Uppgift från oktober 2012

Klubbens hemsida:

www.eurasierklubben.se

Omslag:

"Lykkaz" Karhunpesän Pauku-Pete,
Ägare Helena Bohman, foto: Sara Ljusterfors

Innehåll

- sid 6 **Ordförande har ordet**
- sid 7 **Avelskommittén rapporterar**
- sid 9 **Emira**
- sid 10 **Skvallerträning**
- sid 12 **En hundägares vedermödor**
- sid 14 **Diskbräck**
- sid 18 **Rallylydnad för eurasier**
- sid 20 **Hundar och saltvatten**
- sid 22 **Holly**
- sid 24 **Sommarskoj i Sverige**
- sid 26 **Norsk eurasierspesial**
- sid 29 **In Memoriam**
- sid 30 **Diskvalificerande fel**

Nästa nummer
kommer i december.

Manusstopp 1 November!

Eurasierklubben

Styrelse

Ordförande

Eva Ohlsson
Rasbo, Ryssbol 11
755 96 Uppsala
Tel: 018-36 80 17
ordforande@eurasierklubben.se

Vice ordförande

Ylva Malmbom
Hammarby Allé 132, 1TR 0034
120 66 Stockholm
Tel: 0763-48 03 13
malmbom@msn.com

Kassör (adjungerande)

Mats Winchler
Vitavallsvägen 51
393 63 Kalmar
Tel: 0480-47 55 89
mats.winchler@telia.com

Sekreterare

Emma Nilsson
Älvans väg 5
90750 Umeå
Tel: 090-403 12
bollen__@hotmail.com

Ledamöter

Laila Johnsson
Norra Sundsvägen 19
610 74 Vagnhärad
Tel: 0156-141 86
sekreterare@eurasierklubben.se

Lotta Jegenstam Lignell
Vattenvägen 7
760 10 Bergshamra
Tel: 0176-26 30 07
ledamot1@eurasierklubben.se

Leena Korpi
Österhult 9896 Utterbäck
691 94 Karlskoga
Tel: 0586-72 83 62
ledamot2@eurasierklubben.se

Carina Larsson
Överberg 121
842 94 Sveg
Tel: 070-603 40 99
ledamot4@eurasierklubben.se

Suppleanter

Helena Bohman
Kavlegränd 6
163 41 Spånga
Tel: 073-532 99 91
helena_bohman@hotmail.com

Tomas Tegner
Väsby 32
151 96 Enhörn
Tel: 08-550 493 49
tegnert@telia.com

Revisorer

Malin Hedlund
Mullgatan 2
783 35 Säter
Tel: 0225-401 01
revisor2@eurasierklubben.se

Anna-Karin Lundberg
Nyforsvägen 19
135 33 Tyresö
Tel: 08-798 35 43
revisor1@eurasierklubben.se

Revisorsuppleanter

Ulla-Carin Totney
Storgatan 25
590 81 Gullringen
Tel: 0492-229 00
revisorsuppleant@eurasierklubben.se

Måna Quist Eriksson
Umbragatan 6
421 63 Västra Frölunda
Tel: 070-445 61 88
mona@agentprenad.se

Irja Tegner
Väsby 32
151 96 Enhörna
Tel: 08-550 493 49
utstallning4@eurasierklubben.se

PR- & Informationskommittén

Vakant

Kommittéer

Avelskommitté

Lotta Jegenstam Lignell
Vattenvägen 7
760 10 Bergshamra
Tel: 0176-26 30 07
avelskomite1@eurasierklubben.se

Eva Ohlsson
Rasbo Ryssbol 11
755 96 Uppsala
Tel: 018-36 80 17
avelskomite2@eurasierklubben.se

MH-kommitté

Carina Larsson
Överberg 121
842 94 Sveg
Tel: 070-603 40 99
mh@eurasierklubben.se

Utställningskommitté

Lena Korpi
Österhult 9896 Utterbäck
691 94 Karlskoga
Tel: 0586-72 83 62
utstallning@eurasierklubben.se

Sally Månsson
Linnéavägen 31a
283 35 Osby
Tel: 0479-108 25
utstallning2@eurasierklubben.se

Ylva Malmbom
Hammarby Allé 132, 1TR 0034
120 66 Stockholm
Tel: 0763-48 03 13
utstallning3@eurasierklubben.se

Funktioner

Valberedning

Nina Edlund (sammanställande)
Slättervägen 50
178 37 Ekerö
valberedning.sk@eurasierklubben.se

Suzanne Bengtsdotter
Lenagatan 16
641 34 Katrineholm
valberedning@eurasierklubben.se

Christel Fredriksson
Stallgårdsvägen 4
641 37 Katrineholm
valberedning1@eurasierklubben.se

Valhänvisning

Kerstin Olofsson
Westmansgatan 20 B
582 46 Linköping
Tel: 013-12 43 53
valphanvisning@eurasierklubben.se

Redaktion

Sara Ljusterfors (redaktör)
Klevbergsvägen 127
179 60 Stenhamra
Tel: 070-751 47 23
redaktor@eurasierklubben.se

Anna Frisk
Keillers väg 9B
445 56 Surte
Tel: 031-703 47 17

Jenny Byström
Bomansgatan 14a
722 20 Västerås
Tel: 070-39 18 631

Medlemsansvarig

Rose-Marie Forsberg
Furugatan 11 A
598 34 Vimmerby
Tel: 0492-314 53
medlem@eurasierklubben.se

Webbansvarig

Emma Nilsson
Älvans väg 5
90750 Umeå
Tel: 090-403 12
webmaster@eurasierklubben.se

Lejonbols Luna Mons Agnes vet vikten av att hålla huvudet kallt under soliga somrardagar.

FOTOGRAF: HELEN NORDSTRÖM

Ordförande har ordet

Hej

Nu börjar sommarens färger blekna och hösten kommer smygande med färgsprakande träd och buskar. Jag tycker hösten är härlig när mörkret kommer och ljusen plockas fram.

Fästingar, mygg och getingar har för en gångs skull inte invaderat oss men tyvärr så har även svampen lyst med sin frånvaro.

Vår aktivitetsträff på Öland i september har fått många anmälningar och vi hoppas på fint väder. Det ska bli jättestrevligt att träffa så många ägare av eurasier. Reportage i nästa nummer kommer.

Hösten är ingen viloperiod för styrelsen och kommittéer utan redan nu börjar planering för 2014. Årsmöte, utställning och andra aktiviteter. Vi får inte glömma de personer som jobbar

med klubbtidningen och hemsidan. Allt jobb som de lägger ner på sin fritid. Vad vore en klubb utan tidning och hemsida. Vi behöver fler medlemmar som kan jobba i klubben. Vi är trots allt ca 500 medlemmar och det tar tid och engagemang att vara förtroendevald men också fantastiskt roligt att vara med och påverka. Tveka inte, hör av dig till styrelsen eller valberedningen,

Ha en riktigt skön höst

Eva Ohlsson - Ordförande

Redaktörens rader

Vilken sommar vi haft! Och det tror jag vi kan säga oavsett var i landet vi bor. Hoppas både två- och fyrbenta har klarat sig undan solsting, ormbett och andra tråkigheter som tyvärr hör sommaren till. Nu tar nästa årstid vid med sina fördelar, alla årstider har verkligen sin charm. Den kalla, höga höstluften med vackert väder och vackra färger och inte minst lukten av fuktig skog är nog det jag ser mest fram emot.

I detta höstnummer berättar vi om när hunden drabbas av diskbräck vilket tyvärr även förekommer i vår ras och vad prognosen för tillfrisknande är samt behandling av detta. Även en rapport från den norska eurasierspecialen, läsvärda bidrag från er medlemmar och inte minst fina bilder att studera samt mycket mer finns med. Stort tack till er som skickat in bidrag i form av bilder och texter och ett extra tack till Kine som bidragit med den fullspäckade rapporten från den norska eurasierspecialen som hölls i augusti!

Vi har fått många fina bilder skickade till oss men alltför många går tyvärr inte att trycka, de blir gryniga. Det går alltså inte att använda bilder kopierade från Facebook då de har en alltför låg upplösning. Bilderna måste skickas i original. Oftast håller inte heller bilder tagna med mobilkamera. Inte minst krävs en högupplöst bild i bra kvalitet för att kunna platsa som omslag. Vi försöker att variera motiv och hundar på framsidan i bästa möjliga mån men många gånger har vi problem att få tag på omslagsbilder som håller måttet rent kvalitetsmässigt.

Många av er därute vet jag också är flitiga bloggare, varför inte bidra med någon text till bladet?

Vår fantastiskt duktiga redigerare Hugo har valt att tacka för sig då tiden inte räcker till. En stor förlust för oss i redaktionen men vi tackar för allt arbete och kunskap Hugo bidragit med! Nu tar Jenny Byström över som redigerare vilket vi är mycket glada och tacksamma för.

Önskar er alla en skön höst och glöm inte reflexerna nu när mörkret sakta men säkert kryper oss allt närmare och tidigare på dygnet.

Sara Ljusterfors - Redaktör

Avelskommittén rapporterar

Vi har fått in två nya medarbetare i avelskommittén, Madeleine Andersson och Camilla Svensson, som vi vill önska varmt välkomna.

Avelskommittén kommer under hösten att jobba med Agria Dog Breed Profiles. Hälsö- och skadestatistik från 2006-2011. I nästa nummer kommer vi att rapportera.

SSUK har kallat till ett möte med rasrepresentanterna inför domarkonferensen 2015. Information kommer om det i nästa nummer.

Eva Ohlsson, Lotta Jegenstam Lignell

Lovely Megans Izabella Scorupco

FOTO JOHANNA ILOMÄKI

Min eurasier: Bamse

Personlighet: Er avmålt når vi treffer fremmede, ikke så nøye å hilse på folk synes han. Grei og snill gutt, som ikke starter bråk med andre hunder. Bjeffer inne når det kommer noen, men ikke ute. Følger matmor som en skygge i huset. Elsker å ligge på vedkassen, med hodet i vinduskarmen! Å få være med i båten er topp, han hopper ombord i redningsvest. Hvis det regner, og regndressen kommer frem, gjemmer jeg meg under spisebordet! Den liker jeg ikke Trist fjes

Favorittmat: Spiser allergifor, så ellers er det lite utenom.

Favorittgodis: hvitost er topp, og å få slikke yoghurtbeger.

Favorittlekesak: Fotballen, det er topp å spille fotball med "bestefar".

Aktiviteter: Matmor er hjemme hele dagene, det liker jeg godt! Vi går turer daglig. Sykler, bruker spark og litt ski på vinteren. Har også hundevenner som vi går sammen med.

FAKTA: Bamse

Kennelnamn: Risangårdens Elton

Kön: Hane

Ålder: fylld 5 år den 11 juli

Färg: Fawn

Vikt: ca 28 kg

Bor: I hus på landet

Familj: Matmor Trine og matfar Odd

Emira

Hej allihopa, Emira här!

Tänkte berätta lite om när jag och matte har varit ute på tävlingar.

Den 16 maj kom "morfar" hem till mig och matte och dagen därpå packade vi bilen full och åkte ända från Åmål till Hässleholm där vi skulle bo på ett B&B. Kan säga att det var en lååång resa.

Dagen därpå, lördag, var vi på utställning i Hässleholm och jag fick Excellent och ÖKK 1.

Direkt efter utställningen åkte vi vidare till en stugcamping utanför Aneby för att bo över natten. Måste säga att jag funderade lite på vad matte skulle hitta på dagen efter då jag fyller år för nu när jag har EPI får jag inte äta en massa godsaker.

När vi vaknade så gav matte mig en stor kram och sjöng Ja må hon leva!

Självklart undrade jag vad jag skulle få i födelsedagspresent och då berättade matte att vi skulle åka på agilitytävling. Jippie snacka om bra födelsedagspresent!!

Det var många hundar där och det var dubbla klass 1, kan det bli mycket bättre

än att få springa fyra banor istället för bara två?!

Dom första hopp- och agilityklasserna diskade vi oss för min matte kan nämligen vara lite snurrig ibland så hon glömde bort hur banorna gick! Ja vad ska man säga?! Fast jag gillar henne allt ändå. De två andra loppen kom matte faktiskt ihåg banorna så då gick det bättre! I agilityklassen kom jag på 19:e plats av 37st och i hopploppet 11:a av 37st!

När tävlingarna var färdiga åkte vi hem till "morfar" i Tived för att bo där tills den 22 maj då vi åkte från honom till Örebro och ännu mera agility, denna gång var det 1 agilityklass och 2 hoppklasser.

Matte pratade först om att stryka oss för att hon hade så ont och trodde jag skulle vara för trött för att tävla.

Men vad tror hon egentligen när det är agilitytävling vi pratar om, klart jag orkar det. Tänkte att då måste jag minsann visa vad jag går för! Så i agilityklassen kom jag på 10:e plats av 32, i ena hoppklassen 7:a av 32 st och i andra hoppklassen 6:a av 32.

Oj vad matte blev förvånad och jätteglad! Kom till och med fram folk som sa att dem tyckte jag var jätteduktig men inte hade trott att en sådan ras kunde springa så fort. Vadå springa så fort?! Jag är snabb som vinden, border collies kan slänga sig i väggen.

Så har matte haft tankar på att vi skulle ta och starta lydnadsklass 2 nu när jag har LP1 men hennes kropp är visst lite sämre för tillfället.

Tillslut anmälde hon oss i alla fall och bestämde sig för att vi skulle ha permobilen.

Då var det bara lite över 1 månad kvar till tävling och vi har aldrig tävlat lydnad med den innan. Den brukar vi bara ha till promenader så jag kan springa lös.

Matte var supernojjig och undrade hur det skulle gå när vi dessutom bara skulle hinna träna med den några gånger innan tävlingen. Förstår inte riktigt varför hon var så nervös för det, varför skulle jag bry mig?

Oj vad matte var nervös på tävlingsdagen! Jag försökte visa matte att det bara är att ligga och slappa i gräset och att det inte finns något att oroa sig för men lyssnar hon på mig? Nej då det gör hon inte!

Om jag får säga det själv så var jag riktigt duktig, dem här poängen fick jag av domaren:

Platsliggning: 8p

Fritt följ: 9p

Läggande: 9p

Inkallning: 9,5p

Rutan: 8p

Apportering: Avstog 0p

Fritt hopp över hinder 10p

Fjärrdirigering: 0p

Helhetsintryck: 10p

När vi var på väg av planen kom domaren och gav mig så mycket beröm att matte fick tårar i ögonen! Det kunde jag inte låta domaren se så jag distraherade henne med en massa pussar. Men när vi kom av planen så började matte gråta.

Hon säger att man får göra det när jag har varit så duktig och hon är så stolt, men förstå vad pinsamt! Vad tänkte alla andra hundar om det?!

Så var det dags för prisutdelningen, jag hade fått ihop 141p som är ett 2:a pris och det räckte till en 2:a placering också så jag fick en fin pokal! Får se om matte snart åker med mig på fler tävlingar.

Hoppas ni har en bra sommar alla hundar där ute! / Emira (Essmania'sEmira)

Skvallerträning

När det kommer till skvaller brukar jag slå dövörat till. Sådant ger jag inte mycket för men när det kommer till hund får ordet "skvaller" en helt annan innebörd!

Skvallerträning är en rolig aktiveringsträning och inte minst nyttig för hunden. Det kan många gånger ske spontant från hunden och det är i dessa lägen vi kan välja att använda det som träning.

Tänk dig att du är ute och går med din hund och plötsligt dyker det upp en katt, en igelkott, ett rådjur etc. Alltså något som oftast brukar få hundens uppmärksamhet och inte allt för sällan även få denne att vilja springa efter. Hade det då inte varit underbart om hunden stannade upp och vände sig mot dig istället för att sätta iväg som en raket efter objektet eller dra i kopplet som en dåre?

En hund som skvallrar stannar självmant upp och tar kontakt med dig när en hund, människa, hare eller dylikt dyker upp - utan att du säger till. Den mötande hunden, människan eller dylikt utgör själva signalen för att stanna eller komma tillbaka.

Hur hundar skvallrar kan variera. Hundar som har väldigt lätt att söka ögonkontakt kommer troligen skvallra genom att stanna upp och söka din blick. En annan hund skvallrar genom att stanna upp och "peka".

Att lära hunden att skvallra kan göra

promenaderna lugnare, tystare och gladare eftersom hunden har en uppgift. Det går att lära hunden att skvallra på nästan vad som helst - vilt, andra människor, cyklar, bilar eller andra hundar. Det finns till och med hundar som skvallrar på raketer. Det ger en möjlighet att vända något obehagligt till en chans till belöning eller aktivitet.

Skvallerträning bygger på belöningar. En hund som skvallrar scannar av omgivningen, inte i jakt på någonting han kan springa fram till, utan för att skvallret leder till en belöning - godis, lek eller en arbetsuppgift. Förväntan på belöningen gör att hunden vänder och kommer tillbaka. Bra belöningar är en förutsättning för att vi ska kunna lära hunden att skvallra.

Skvallerträningen är förebyggande träning. Hur långt den räcker beror på dig själv, hundens personlighet och intresset för dina belöningar. Har du en bolltokig hund kan du lätt få en riktig skvallerbytta medan en självständig hund som inte är så intresserad i exempelvis bollar eller mat inte kommer att skvallra på allting.

Jag använder skvallerträning på båda mina hundar. Min äldsta, hanen är rejält skvallertränad och jag använder det mest på honom vid passering av andra hundar. När han var yngre kunde det vara relativt jobbigt att passera andra hanhundar i koppel på nära avstånd. Jag gick då en kurs i passeringsträning där de lärde ut bla skvallerträning. Varje gång han tittade på en annan hund på kursen, hane eller ej,

klickade jag och belönade. Inte tog det lång stund innan han fattat vad "titta på hund" betydde och sökte självmant ögonkontakt med mig och då klickade jag för detta beteendet istället.

Vid ett tillfälle på kursen stod jag och pratade med en annan deltagare samtidigt som hanen satt bredvid. Vi måste haft ett mycket djupt samtal eftersom jag tillslut hör instruktören ropa "Men Sara då, Keelo skvallrar som bara den. BELÖNA!" Han hade alltså suttit bredvid mig tittat på hundarna som gick förbi, tittat på mig, tittat på hundarna igen och på mig. Ja, han hade även skvallrat på en tant med kundvagn men matte såg då ingenting!! Här gäller det alltså att vara uppmärksam och fånga beteendet och vara duktig på att läsa hunden. I början kan man behöva belöna minsta lilla huvudvridning åt rätt håll.

Idag skvallrar han vid hundmöten, vissa kan såklart vara lite svårare skvallerobjekt än andra. Han skvallrar även vid passering av människor och ibland även katter.

Min yngsta, tiken är en riktig kattfantast. Hon skulle gärna vilja ha en i hundsängen, en att leka med i trädgården, en att sitta och titta på och en att slå tasserna på. Hon har på bara några få dagar med hjälp av skvallerträning lyckats stanna upp när hon ser en katt istället för att dra efter dem. Än har vi en bit kvar men uppgiften är definitivt inte omöjlig.

Vår ras är mycket smart och lättlärd. De lär sig fort att förstå vad vi vill men en del är kanske svårare att hitta rätt belöningar till, belöningar som ska vara värt att lämna det dem skvallrar på. Man behöver inte ha en hund som skvallrar på allt - det blir lätt slitsamt. Du väljer själv vad du vill belöna, hunden förstår fort. Klicker ger det absolut snabbaste och bästa resultatet. Självt tycker jag denna typ av träning är otroligt rolig och den kan göras precis överallt.

Hoppas några av er blivit sugna på att skapa era alldeles egna skvallerbyttor!

Vill du läsa mer om skvallerträning eller kontaktövningar är "Kontaktkonraktet" av Eva Bodfäldt en mycket bra bok.

Källa: Kontaktkonraktet, Eva Bodfäldt

Text och bild: Sara Ljusterfors

Har du hört att grannens pudel gått och blekt svansen?

SUCH Risans Dizel kan nu även titulera sig Svensk Viltspårs Champion

fotograf: Ulrika Andersson

**Tog sitt tredje första pris i öppen klass viltspår 24/6 i Sveg
Domare: Ulrika Andersson
Stolt ägare: Carina Larsson, Sveg**

En hundägares vedermödor

Visst älskar vi våra hundar alltid eller? Jag menar att hur gulliga de än är så har de allt sina mindre trevliga sidor de också, precis som vi människor. Inte för att vi människor med stor njutning rullar oss i vad andra djur lämnat efter sig men jag tror ni fattar vart jag är på väg. Dessa mindre trevliga beteenden som jag tänker på, utan inbördes ordning, är:

Naturens delikatesser. Ja inte finns det något hundgodis som slår en harplutt eller? Och det går väl an, värre blir det när man kommer till det som vildsvin eller grävling så prydligt lagt precis i hundarnas väg, kan det vara det som kallas "gående bord" tro i hundarnas väg? Lyckan är då total om de inte både lyckas att äta det utan också för att toppa det hela ta sig en rejäl rullning. Allt under tiden som matte står och tjoar i förhoppningen om att lyckas stoppa det hela men nej då. Inget funkar utan man får snällt gå hemåt,

helst med flera meter mellan sig själv och hunden, för att sedan anta utmaningen att få in hunden i duschen utan att själv bli alldeles nedsmetad också....

"Shake it baby". Ja då var vi ju inne på det här med hundbad. Oavsett anledning så är det ett kapitel för sig, eller snarare i mitt fall det som ibland kommer efteråt. För hur man än förbereder så blir det aldrig riktigt som man tänkt sig. Man har folk på patrull utanför badrumsdörren för att så fort som möjligt få ut hunden i trädgården men vad händer då? Jo hunden parerar enkelt detta hinder och tar ut sin kurs som först inbegriper att ta vägen genom vår säng för att sedan skaka sig, på vägen genom hallen gnida sig som en katt mot alla fasta föremål och såklart skaka sig, för att sedan äntligen vända mot altandörren och på vägen dit lyckas gnida sig igenom hela bäddsoffan. Jag tror inte jag behöver tillägga så mycket mer om hur hemmet ser ut efter denna prestation

Dregel. Nu har jag inte en ras som har en stor benägenhet att dregla men ändå tillräckligt för att kunna ställa till det ibland. För det slår väl aldrig fel att när man väl fått på sig finkläderna, efter att ha rullat bort allt hundhår, så är hundarna aldrig så kärvänliga som då. Gärna lägga huvudet i knät för lite extra mys vilket resulterar i blöta kletiga små fläckar vilket leder till en ny tur till garderoben. Och jag är helt övertygande om att de skyldiga fnissar bakom min rygg

Tjuvar. Bland det som står högst i kurs att sno här är mina Foppa-tofflor och då ska det vara de som jag för tillfället använder och inte de som ligger spridda lite här och var i trädgården. Kan reta mig till vansinne att efter en skön stund i solstolen vara utan tofflor IGEN för att därefter barfota försiktigt (man vet ju aldrig vad som döljs) trippa runt i gräset för att leta upp dem igen. Undrar hur många par jag har liggande i trädgården egentligen?

Äta harlortar? Inte skulle väl jag....

Nominera Årets bragdhund

Känner du till någon hund som gjort en riktig bragd under året? Skriv och berätta så kan just din hjälte utses till Årets bragdhund.

Bragderna kan vara av många olika slag; hundar som räddar livet på någon, jagar brottslingar eller varnar vid brand. Även mindre dramatiska insatser kan vara mycket betydelsefulla. Hundar kan göra livsviktiga insatser, som till exempel sällskap åt ensamma, sjuka eller gamla människor eller som bästa kamrater till barn – helt vardagliga bragder som sker i det tysta och vanligtvis inte får stora rubriker. Alla hundar som inte är "proffs" (det vill säga tjänstehundar) kan kandidera.

Nominera fram till 15 november

Bragden ska ha utförts från den 15 november föregående år fram till sista anmälningsdagen som är den 15 november innevarande år. Bifoga gärna en bild eller annat som förstärker berättelsen och märk kuvertet "Årets bragdhund".

Bidragen för 2013 ska inkomma senast den 15 november 2013 till:

E-post: bragdhund@skk.se eller via post: Svenska Kennelklubben, 163 85 SPÅNGA.

Läs mer på www.skk.se/bragdhundar eller via QR-koden

Bild: Årets bragdhund 2012. Loppan tillsammans med matte Mona Skoglund. Foto: Johan Lindberg/Gefle Nöje.

Diskbråck

Diskbråck förekommer hos hundar av olika raser. Symtomen på diskbråck varierar beroende på var längs hundens ryggrad diskbråcket uppstår.

Anatomi

Hundens rörelseapparat utgörs av skelett, leder, sensor, bindväv, perifera nerver (utanför det centrala nervsystemet) och muskulatur. Hundens ryggkotpelare består av 7 halskotor, 13 bröstkotor, sju ländkotor och 3 korskotor och ett varierande antal svanskotor. För att ryggkotpelaren ska hänga ihop och samtidigt vara rörlig finns det leder mellan kotorna. Lederna hålls samman av ledband och korta muskler. Mellan kotorna ligger diskar med undantag för korskotorna som är sammanväxta.

Hansen typ 1 diskbråck.

Det finns heller inte någon disk mellan skullbenet och den första halskotan.

En normal disk består till största delen av vatten och fungerar stötdämpande. Den bidrar till stabilitet och medger flexibilitet mellan kotorna. Disken delas upp i flera delar. Den inre mjuka kärnan kallas nucleus pulposus och omges av en bindvävskapsel kallad annulus fibrosus. Ryggmärgen löper innesluten i ryggmärgskanalen inuti kotpelaren. Ryggmärgen fungerar som en viktig omkopplingsstation för de nervbanor som är på väg till och från hjärnan.

Mellan varje kotpar går nervrötter ut från ryggmärgen genom hål på vardera sida. Varje nervrot innehåller både nervtrådar som leder information från hjärnan och ryggmärgen ut till kroppen, och nervtrådar med känselinformation från kroppen till hjärnan. Hos hunden slutar ryggmärgen

normalt sett vid den sjätte ländkotan. Därefter delar ryggmärgen upp sig i flera tjocka nervtrådar som benämns Cauda Equina (hästsvans).

Vad är ett diskbråck?

Ett diskbråck definieras som diskmassa utanför de normala anatomiska begränsningarna. Det betyder att antingen har en disk gått sönder och diskmassa har läckt ut (ett sk Hansen typ 1 diskbråck) eller så är bara bindvävskapseln som omger diskmassan förtjockad och buktar (Hansen typ 2 diskbråck.)

Vid ett diskbråck uppstår ett tryck och en retning på ryggmärgen, nervrötter eller Cauda Equina. Ett diskbråck beror i de allra flesta fall på att disken är degenererad dvs. att diskens uppbyggnad ändrats så att den

Hansen typ 2 diskbråck

inte längre fungerar normalt. Detta kan bero på ärftliga faktorer eller slitage.

Det är viktigt att notera att bara för att en disk är degenererad betyder det inte att hunden har ett diskbråck. En disk kan vara degenererad utan att utöva tryck på ryggmärgen eller nervrötter. En degenererad disk innehåller mindre vatten än en frisk disk och detta kan ibland ses vid röntgen och brukar kallas för "förkalkad disk". Detta är ofta ett bifynd vid röntgen undersökningar och hunden uppvisar inte tecken på sjukdom från dessa områden.

Symtom

När en hund drabbas av diskbråck varierar symtomen som tidigare nämnts beroende på var längs kotpelaren diskbråcket sitter. Symtomen beror också på hur snabbt diskbråcket uppstår. När diskmassa läcker ut (Hansen typ 1) kan symtom snabbt

uppstå, inom 30-60 min eller ta flera dagar. Smärta är det vanligaste symtomet vid diskbråck. Förlamning är ett annat vanligt symtom. Vid kroniska diskbråck (Hansen typ 2) så utvecklas symtomen oftast under längre tid och kommer gradvis.

Man talar oftast om tre olika typer av diskbråck; cervikalt (halsen), thorakolumbart (övergången bröstrygg/ländrygg) samt lumbosakral stenosis L7/S1 (ländrygg/korsrygg). Den vanligaste formen av diskbråck hos hund är de thorakolumbara.

Thorakolumbara diskbråck

Namnet thorakolumbart är ett samlingsbegrepp som omfattar övergången mellan bröstrygg (thorakalt) och ländrygg (lumbart). Att man skriver ihop dessa två ord beror på att den typ av diskbråck som är vanligast hos hund och kan ge förlamning av bakbenen oftast uppstår här (i mer än 85 % av fallen). Thorakolumbara diskbråck drabbar framförallt kondrodystrofa raser (dvärgväxt) där taxen är överrepresenterad. Även andra raser kan få denna typ av diskbråck.

Symtom på thorakolumbart diskbråck kan vara allt från ryggsmärta till en totalförlamning av bakbenen. Den vanligaste typen av diskbråck i denna del av ryggen är Hansen typ 1 dvs. läckage av diskmassa. Graden av hur mycket diskmassa som läckt ut avgör vilka symtom hunden får. Man graderar symtomen efter allvarlighetsgrad på en 5-gradig skala där 1 är den lindrigaste formen.

Grad 1: Hunden har smärta men kan stå och gå, även om den ogärna vill. Den kan kontrollera urin och avföring.

Grad 2: Hunden har ont, kan stå och gå men är vinglig/ostadig i bakbenen. Den kan kontrollera urin/avföring.

Grad 3: Hunden har ont, den har stora svårigheter att resa sig själv, kan ev stå på bakbenen en kort stund om man ställer den upp. Hunden har en viss förmåga att röra benen men kan inte gå mer än i bästa fall några enstaka steg. Den har av denna anledning svårt att utträtta sina behov men den har fortfarande förmågan att kontrollera urin/avföring.

Grad 4: Hunden har ont, den har ingen viljemässig förmåga att röra bakbenen men den har viss känsel i tassarna som man kan påvisa om man nyper hårt. Hunden kan inte kontrollera urin eller avföring och detta kan leda till förstoppning/förstorad urinblåsa samt läckage av urin/avföring.

Grad 5: Hunden har samma symtom som grad 4 men en avgörande skillnad vid denna grad av förlamning är att hunden inte har någon smärtförmåga kvar i tassarna hur hårt man än provocerar. Förlusten av smärtförmåga är ett allvarligt symtom och innebär att prognosen för tillfrisknande är mycket dålig.

Cervikala diskbråck

Generellt har ryggmärgen mer plats i halsryggen än längre bak i kotpelaren. Detta innebär att även om det läcker ut diskmassa eller om en disk buktar så är det ovanligt att hundar med diskbråck i halsryggen blir förlammade. Dessa hundar har oftast "bara" väldigt ont. Smärtan kommer relativt snabbt och hunden håller huvudet lågt, rör sig ogärna och kan skrika om man tar på kopplet eller bara klappar den. Halsdiskbråck kan drabba såväl små som stora hundraser.

"Wobbler"/cervikal spondylomyelopati

Ibland talar man om "Wobbler". Detta är inte samma sak som halsdiskbråck utan en speciell typ av sjukdom i halsryggen som framförallt drabbar medelålders dobermann, pinchers samt unga grand danois. Namnet Wobbler" syftar på att dessa hundar uppvisar en vinglig gångstil. Symtomen börjar ofta i bakbenen. Smärta kan förekomma men är inte lika tydlig som vid halsdiskbråck. Hunden har en onormal form på en eller flera halskotor samt förträngning av ryggmärgskanalen vilket skapar dessa symtom. Denna sjukdom är multifaktoriell, samtidigt halsdiskbråck kan förekomma.

Lumbosakral stenosis (L7/S1 syndromet)

Lumbosakral stenosis är lokaliserad mellan sista ländkotan (L7) och den första korskotan (S1). Denna typ av diskbråck är i stort sett alltid av Hansen typ 2, det vill säga att det inte skett något läckage av diskmassa men disken är förtjockad och buktar ut. Dessa hundar visar varierande grad av smärta. Det första tecknet på diskbråck L7-S1 är att hunden inte vill hoppa upp i bilen eller gå i trappor. Eftersom ryggmärgen inte sträcker sig så lång bak som till L7-S1 utan ersatts av Cauda Equina så är förlamning av bakbenen ovanlig vid denna typ av diskbråck. I allvarliga fall kan dock en vinglighet i bakbenen

förekomma liksom en urininkontinens. L7-S1 drabbar framförallt allt hundar av större ras där schäfern är överrepresenterad.

Vad ska man som djurägare göra om man misstänker diskbråck?

Om man misstänker diskbråck bör man alltid kontakta veterinär för råd. Även om hunden inte visar tecken på förlamning är det troligt att den har så ont att man bör överväga någon form av smärtstillande medicin. I vissa fall räcker det med icke steroida, antiinflammatoriska läkemedel men i vissa fall har hunden så ont att vissa opiater tex morfin övervägs.

Det är i yttersta vikt att en hund med diskbråck hålls i stillhet. Detta innebär i princip burvila. Hunden ska inte tillåtas att gå mer än nödvändigt för att utträtta sina behov. Hunden får absolut inte hoppa i möbler eller gå i trappor. På detta sätt vill man förhindra att mer diskmassa läcker ut och förvärrar symtomen och ge en tilltagande förlamning. En hund med diskbråck av grad 1 blir ofta smärtfri inom två till fyra dagar och det är dessvärre inte ovanligt att den då börjar röra sig som vanligt om den får. Om den då råkar hoppa upp i soffan eller dylikt kan mer diskmassa pressas ut med en akut uppkommen förlamning som följd. Strikt vila i minst fyra veckor rekommenderas för att diskbråcket ska läka ut.

Diagnostik

Hos veterinären görs en neurologisk undersökning vilken ger information om var i nervsystemet problemet sitter. Den neurologiska undersökningen syftar också till att fastställa att det faktiskt rör sig om en sjukdom i nervsystemet och inte är ett ortopediskt problem eller beror på något helt annat. Röntgen av ryggen kan ge en vägledning om vart diskbråcket sitter. Till exempel kan man se degenererade diskar på röntgen men som tidigare förklarat är detta inte samma sak som ett diskbråck. Man kan också se om ryggkotorna verkar skadade eller missbildade samt se om det någonstans verkar finnas ett minskat eller ökat utrymme mellan kotorna. Vid akuta thorakolumbara diskbråck är det vanligt att diskutrymmet blir något smalare eftersom diskmassan läckt ut i ryggmärgskanalen och därmed har något mindre volym. Neoplastiska förändringar dvs. nybildning av vävnad tex tumörvävnad kan uteslutas med hjälp av röntgen. Om beslut om operation görs måste kirurgen veta exakt var diskbråcket sitter och om det är på höger eller vänster sida. För

detta krävs specialundersökning med myelografi, magnetkameraundersökning (MR) eller datortomografi (DT/CT).

Behandling

Diskbråck av grad 1 behandlas vanligen konservativt dvs. utan operation. Behandlingen består av vila, smärtlindring och sjukgymnastik.

Diskbråck av grad 2 kan i många fall också behandlas konservativt men om hunden tenderar att bli sämre bör operation alltid övervägas.

Diskbråck av grad 3 och 4 rekommenderas normalt sett operation. Prognosen är god förutsatt att operationen sker relativt snabbt (inom 48 timmar) efter att symtomen uppkommit. Ungefär 80-90 % av hundar med dessa diskbråck blir återställda efter en operation.

Vid diskbråck grad 5 är prognosen betydligt sämre. I snitt blir bara 20 % återställda efter en operation och många gånger fattar veterinären tillsammans med ägarna ett beslut om att avliva hunden.

Sammanfattningsvis är det avgörande för prognosen, både för och efter operation, om hunden har kvar känsel i benen.

Kan man förebygga diskbråck?

Som tidigare nämnt är diskbråck vanligare hos vissa hundraser. Ett sunt avelsarbete är därför naturligtvis en viktig del för att förebygga diskbråck. För hundägaren gäller det att hunden hålls i god kondition och normalt hull. Om man har en hund som haft diskbråck kan man vidta vissa åtgärder för att undvika återfall. Det rekommenderas att hunden rastas i sele istället för koppel med halsband eftersom selen ger en ökad fördelning av tryck. Man kan försöka undvika att hunden springer upp och ner för trappor och gör onödiga hopp. Det är dock viktigt att komma ihåg att en hund måste få vara en hund och bete sig naturligt.

Sara Ljusterfors

Doggyrapport 2012 Nr 3 årgång 36
Alexandra Vilén, veterinär, specialist hunden och kattens sjukdomar.

Laikas diskbräck

Vår fina Laika (Edeängs Mikra) drabbades av ett diskbräck i slutet av februari, då hon var 11,5 år.

Det var av den allvarligare sorten, antagligen grad 4 på skalan i artikeln ovan, senare grad 5. Hon hade haft ont från och till i ryggen i flera år, hade lätt att få sträckningar och småhaltade, och hon fick därför regelbundet massage och laserbehandlingar och kunde ändå leva ett rätt bra liv. Det här allvarliga diskbräcket kom väldigt plötsligt. Hon skrek ute i trädgården, och drog sig fram med frambenen, med bakbenen släpande efter sig. Smärtan var enorm, hon skakade i hela kroppen. Vi fick in henne i bilen och åkte till djursjukhuset så snabbt vi bara kunde. Väl där blev hon inlagd och fick muskelavslappande och smärtstillande. Dagen efter fick vi hämta hem henne, då hon var för stressad på djursjukhuset och varken drack eller åt. Det var inte lätt att vårda en hund med diskbräck hemma. Vi var självklart överlyckliga över att ha henne hemma igen, men det blev väldigt svårt då vi fick bära henne in och ut för trappan, och hon hade väldigt ont och kunde inte ens resa sig upp själv. Men det värsta var att hon inte kissade eller bajsade. Efter två dagar fick vi hjälp på vår vanliga veterinärklinik med att tappa urinblåsan, som var helt full. Hon blev lite bättre, kunde utträta sina behov några gånger, men efter röntgen på djursjukhuset ett par dagar senare, kom hon aldrig mer upp på benen, och vi

var tvungna att låta henne somna in den 1 mars. Röntgenbilderna visade att hon hade inte bara skador/förändringar på kotor den här gången, utan även att hon hade haft två mindre förändringar tidigare. Vår lilla fröken var väldigt bra på att dölja hur ont hon hade... Under en period hade hon svårt att röra svansen efter att hon hade hoppat ner från bilen, den vek sig åt den ena sidan, hon kunde inte få upp den till normal position, så det var ju troligen ett av de tillfällena.

Hur vanligt är det med ryggbesvär hos eurasier?

Just ryggbesvär är något som man i Tyskland har problem med i rasen, en av de bidragande orsakerna till att man vill korsa in två av de ursprungliga raserna igen. Det är främst tre sjukdomar som man vill komma bort från i rasen: hypothyroidism, exocrine pancreatic insufficiency (EPI) och transitional lumbosacral vertebrae (LTV). Det senare är en vanlig medfödd och ärftlig defekt i många hundraser. Det ökar risken för en för tidig degeneration av lumbosakrala delen av ryggraden, och är en vanlig orsak till cauda equina syndromet, särskilt hos Schäfer, men det förekommer alltså även hos eurasier. I framtida avel kan man undvika individer med denna defekt genom att titta på ländkotorna samtidigt som man gör höftledsröntgen. Då defekten är ärftlig och eurasiern har genomgått ett antal "flaskhalsar" i aveln så ser man i Tyskland ingen annan lösning än

att korsa in samojed och Wolfspitz igen för att få en friskare ras. Det är dock endast en av de tre eurasierklubbarna i Tyskland som har fått tillstånd av den tyska kennelklubben att göra dessa inkorsningar, EKW. Mer information om syftet och eventuella resultat av detta arbete hoppas jag kunna skriva om i en kommande artikel.

I en artikel om inavel hos vargar och konsekvenserna för deras hälsa kan man läsa att samma typ av defekt i ländryggen som finns hos hårt avlade tamhundraser finns hos de svenska vargarna. Där kan man läsa om en studie som har visat att det finns ett positivt samband mellan denna defekt i ländryggen och CES (cauda equina syndrome) hos tamhundar. Där står att "Tidiga tecken på CES är rubbningar i gång och svansrörelser. Syndromet kan sedan utvecklas till problem i att kontrollera urin och avföring, mycket svåra smärtor och förlamning. Då steget från tamhund till varg inte är långt finns det goda skäl till oro för hälsan hos våra vilda vargar och för stammens utveckling i framtiden. Det är sannolikt att denna ryggdefekt, i vissa fall, kommer att påverka livskraften hos vargar på samma sätt som det är känt hos hundar."

Det skulle vara väldigt intressant att få veta mer om hur vanligt det är med allvarliga ryggbesvär i den svenska eurasierpopulationen. Kanske något för en kommande hälsoenkät?

Text och bild: Anna Frisk

Källor:

Mailkorrespondens med Susanne Lindstedting, tysk biolog och kännare av eurasier.

Om inkorsning av samojed i eurasier, se bl a

<http://bergerwald.npage.de/von-der-eschenburg/d-wurf-einkreuzung-samojede.html>

Jonsson, Dagmar: Vargar föds med missbildad ryggrad. I Våra ROVDJUR nr 2 2006.

Snart förbud för kastrerade hanhundar att delta på utställning

Efter den 1 januari 2017 får kastrerade hanhundar inte delta på hundutställningar. Här kan du läsa mer om bakgrunden till Svenska Kennelklubbens beslut.

Under senare år har det blivit allt vanligare att kastrera både hanhundar och tikar utan veterinärmedicinska skäl. Orsakerna bakom varierar, vissa hundägare hoppas att hunden ska bli mindre stressad av löptikar eller mer lätthanterlig i andra situationer, för andra väcks tanken av en annan hundägare som gjort samma sak eller av att en veterinär ställer frågan.

Det har också blivit vanligare att hunddagis slentrianmässigt ställer krav på att hanhunden är kastrerad, oavsett om det behövs eller inte. Svenska Kennelklubben menar att det är oroande om ett stort antal hundar kastreras i tidig ålder, utan medicinsk eller annan indikation, och på så vis utesluts från avelsarbetet. Vid en hundutställning bedöms hundens utseende och mentalitet, men en kastre-

ring skapar en hormonell balansstörning som kan påverka hunden på flera sätt. Om hunden har kastrerats före könsmognad är det svårt att göra en riktig bedömning av exteriör eller beteende som resultatet av avel.

Ändring 1 januari 2017

I dag får kirurgiskt kastrerade hanhundar delta på hundutställningar om de har intyg. Medicinskt/kemiskt kastrerade hanhundar får däremot inte delta. Dessa regler gäller fram till och med sista december 2016, men sedan blir det alltså ändring. Svenska Kennelklubbens Centralstyrelse beslutade vid mötet i juni att införa ett utställningsförbud för hanhundar som kastrerats med motiveringen att man vill garantera den kynologiska kvaliteten på avkommebedömningarna.

Ett definitivt beslut

Svenska Kennelklubbens förhoppning är att ett utställningsförbud för kastrerade hundar ska leda till en minskning av okynneskastringarna. En valpköpare eller hundägare som vet att dörren till

utställningsvärlden stängs om hunden kastreras tänker sig kanske för två gånger innan beslutet fattas. Om det finns ett behov av att förändra mentaliteten eller någon annan egenskap hos en viss hundras bör detta ske genom ett välplanerat avelsarbete, inte genom kastration. Det är också att betrakta som en mycket negativ utveckling om den svenska traditionen att utbilda och träna hund ersätts av kirurgiska ingrepp som ett försök att göra hunden mer hanterbar.

Lång framförhållning

Det dröjer drygt 3 år innan förbudet träder i kraft. Svenska Kennelklubben menar att det är viktigt med god framförhållning; förändringen bör vara väl förankrad i organisationen och hundägare väl informerade. Går det för snabbt drabbas hundägare hårt som tagit beslutet om kastration utifrån förutsättningen att deltagande på hundutställning är tillåtet. Kastrerade hundars möjlighet att delta i andra former av tävlingar och prov påverkas inte av beslutet.

Det är härligt att vara ute i sommarsolen.

FOTOGRAF: HELENE NORDSTRÖM

Rallylydnad för eurasier

Helgen den 2-4 augusti var vi ett gäng eurasierägare med hundar som deltog i en kurs i rallylydnad på Karlstad Brukshundklubb.

Ledare för kursen var mor och dotter Svensson, Madde och Camilla. Båda eurasierägare och aktiva både i utställningsringen, på lydnadsplanen och i spårskogen med sina tre eurasier. De är båda allmänlydnadsinstruktörer inom SBK. Madde är dessutom utbildad rallylydnadsinstruktör och rallylydnadsdomare (även om hon vid kurstillfället inte var helt klar och godkänd med den utbildningen, men sedan blev det några veckor efter vår kurs).

Vi som hade anmält oss till kursen hade lite skiftande erfarenhet av rallylydnad: jag hade hållit på i ca 1,5 år, gått några kurser och tävlar i nybörjar- och fortsättningsklassen med min Loeki (Leionspitz Xavier). Även Klaus hade tävlat i nybörjarklassen med sin Jimo. Sen var det två stycken som hade provat på rally och gått kurs tidigare, men inte tävlat, Yvonne med Zeka och Irene med Liza, och resterande provade på rallylydnad för första gången: Morten med Gaby (Essmanias Gandia), Eva med Essmanias Jackie, Menno med Bernou, Gunilla med Nikki (Ex Amino's Angel of Love), Anja med Teddy (Leionspitz Yippee Yazzo) och Kari med Gizmo (Zeldas Thunderball).

På fredagkvällen hade vi ett teoripass där vi gick igenom en del principer för inläring, och vi avslutade kvällen med grillning och samkväm på klubbens veranda. På lördagen varvades teori och praktik, och vi hade en fin dag på träningsplanen. Där delades vi in i två grupper och kämpade på i värmen. Som tur var fanns det skugga på en del av planen större

Madde förklarar rallylydnadens hemligheter för Klaus Schrimpf med Essmanias Jimo, Yvonne Nordén med Leionspitz Marvelous Miyaka och Irene Rutgeresson med Essmanias Denizlia.

Menno Visser med sin tyskfödda eurasiertik Bernou vom Pomeranzengarten. Det var första gången Menno provade på rallylydnad, men säkerligen inte den sista! Camilla agerar domare.

delen av dagen. När vi nästan vara klara för dagen kom skyfallet! Det var inte nådigt hur mycket vatten som kunde falla precis över Karlstad Brukshundklubb. Har sällan varit så blöt, underkläderna gick bokstavligen att vrida ur... så grillningen fick "av naturliga skäl" ställas in kan man säga.

Rallylydnad passar verkligen vår ras, våra älsklingar kan ju vara lite svärmotiverade för att arbeta emellanåt, men i den här sporten kan man uppmuntra hunden med rösten och visa med handrörelser hur mycket man vill. Fötterna ska dock stå stadigt på marken när man gör de olika momenten, inga onödiga steg, då får man poängavdrag. Kontakten mellan hund och förare är avgörande för hur bra man kan genomföra de olika momenten. Det är viktigt hur man belönar, och var man belönar. Godis är nog det vanligaste sättet

att belöna med för vår ras, de är ju för det mesta inte så föremålsintresserade som många andra raser är, där man kan rycka fram en leksak att kampa med eller jaga som belöning.

Själv hade jag problemet att min eurasier var lite trött på rally, han tyckte nog inte att det var tillräckligt roligt. Gå och lukta på marken och helst gå till någon närliggande buske och pinka var mycket mer intressant. Madde hjälpte mig att få upp motivationen genom att visa hur jag kunde "busa upp" min hund, och var jag skulle belöna med godis för att få honom pigg och intresserad igen.

På söndagen tränade båda grupperna först på flera moment i rad, som till slut bildade en hel bana. Eftersom jag hade kommit lite längre dubblerade Madde momenten genom att ställa ut en extra, svårare, skylt för mig, så att vi alla kunde träna på vår egen nivå.

Jag fick intrycket av att alla kände sig nöjda och fullproppade med ny kunskap efter helgen, och när vi samlades på söndag eftermiddag så var vi eniga om att vi ville göra om det. Madde och Camilla var väldigt trötta efter den intensiva helgen. Helt förstäligt. Inte nog med att de hade varit instruktörer, de hade fixat all mat och fikabröd själva! En stor eloge till dem för att de la ner så mycket tid och energi på oss!

Text och bild: Anna Frisk

Orionstjärnan

Monika Jacobsson www.orionstjarnan.se

**Önskar
Alla valpköpare av kull Of Norway
VÄLKOMNA
till Svenska Eurasierklubben!**

**Familjen Sandström, Örsundsbro
"Akina"**

**Familjen Roos, Uppsala
"Yoshi"**

**Frida & John, Kungsängen
"Ceasar"**

**Helene Tobin, Tullinge
"Chibi"**

**Malin, Knivsta
"Sendo"**

**Familjen Thydell, Bålsta
"Izzy"**

**Karin & Magnus, Hässelby
"Gimli"**

Hundar och saltvatten-

inte alltid en lyckad kombination!

Nog har de flesta av oss någon gång besökt det salta havet med våra fyrbenta vänner. Lyckliga som tusan röjer de runt i sanden, ner i det långgrundna vattenbrynet för att sedan gräva och rulla sig smutsiga i den varma sanden. En och annan slurk vatten slinker ner i deras magar för allt måste man ju smaka på! Men frågan är hur många som vet att saltvatten kan vara dödligt för en hund?

Naturligtvis kan vi låta våra hundar bada i saltvatten men man bör veta ett par saker först.

Dels kan saltvatten orsaka klåda i hundens hud och leda till eksem. Det är inte farligt och det kan hjälpa att bara spola av hunden i sötvatten efter ett dopp i havet. De bör heller inte bada där det sker algblooming och än viktigare låta bli att dricka vattnet.

Hundar som dricker saltvatten kan bli riktigt dåliga och vid stora intag saltvatten kan de drabbas av saltförgiftning. Hundar brukar ofta kräkas när de druckit saltvatten. Saltförgiftning förekommer även ibland när man försöker få hundar att kräkas med hjälp av salt. Det har rapporterats att 3,7 g salt/kroppsvikt vid ett och samma tillfälle faktiskt är en dödlig dos för en hund.

Symtom på saltförgiftning är kräkningar, trötthet, diarré, stelhet eller kramper.

Har hunden druckit havsvatten och kräks ska den inte få vare sig mat eller vatten på några timmar så att magen hinner lugna ner sig. Ge den sedan vatten i små portioner och klarar hunden att behålla det kan den få fri tillgång till vatten och lite senare även mat.

Är hunden mer påverkad ska du kontakta veterinär så sätter de in dropp och kanske avslappnande medicin.

Kanske inte det bästa sättet att släcka törsten på...

Smögen - en svårsmält historia

Vi hade äntligen anlänt till Smögen efter en lång bilfärd med husvagnen från Stockholm. Det var första kvällen på vår semester och vi hade många härliga dagar framför oss. Hundarna hade suttit länge i bilen och vi bestämde oss för att utforska campingområdet och tog med hundarna och begav oss till havet. Vår tik Wilja blev överlycklig när hon såg vattnet och sprang genast ner på en folktom strand och plaskade i. Wilja som är van vid sötvattensjöar och Mälaren öppnade som vanligt munnen och skyfflade in tre stora klunkar vatten innan vi hann stoppa henne. Och alla som har varit på västkusten vet att vattnet är ganska salt där jämfört med tex Östersjön..... Hennes min talade chockartat om att "det här smakade då inte som hemma!"

Klockan 02 den natten väckte hon mig och skulle ut. Och det var inte förhandlingsbart!

Wilja har vanligtvis en mage av stål och kan sluka vad som helst utan att bli dålig. Men nu kom ränskitan och kräkningar, ja hela baletten! Under tre dagar bajsade hon diarré med svagt blodblandat slem men var pigg som vanligt. Maten togs bort (för Wilja är detta katastrofmat är ju livet!) och hon erbjöds bara sötvatten. Under flera dagar drack hon som en kamel. Jag som alltid har en prokolin eller zoolactub mot diarré liggandes i reseapoteket hade naturligtvis just denna gång inte lyckats få med dessa Tillslut lyckades jag få tag på Stomax som innehåller nyttiga bakterier för magen

och på två dagar var magen som ny igen. Wilja klarade sig bra utan någon allmän påverkan som slöhet, kramper och stelhet och nog hade hon lärt sig en läxa av detta; nästa gång hon badade i sötvatten ville hon inte alls smaka på vattnet. Så tänk på det när ni ska till havet igen, låt hundarna gärna bada men låt dem inte dricka saltvatten och skölj gärna av dem efteråt. Även algbloomingen är en fara för våra hundar både utvärtes och invärtes.

www.djursjukhusen.se/2012/03/saltvatten/

www.vasterortdjursjukhus.se/index.php?option=com_content&task=view&id=37

Text och bild: Sara Ljusterfors

C.I.B. SECH DKCH FICH NOCH
JWW-10 NordV-11 SeV-11 KPHV-12

Foxfire Brilliant Benji

“Benji” tog sitt NOCH i Oslo 24 aug 2013

Stolt ägare
Rose-Marie Forsberg
Furugatan 11 A
598 34 Vimmerby
0492-314 53
073-6849901
rmf@spray.se

Mycket stolt uppfödare
Ulla-Carin Totney
Foxfire kennel

Holly

Jag vill gärna dela med mig av vår vardag med Holly som lever med sjukdomen EPI, Exocrin Pankreas insufficiens.

Det har tidigare skrivits om EPI och om forskningen kring denna sjukdom, så nu tänkte jag berätta om hur det var när Holly blev sjuk, fick sin diagnos men framför allt om hur bra hon mår för tillfället. Jag vet genom kontakt med andra ägare till EPI-hundar att det kan vända och att hon kan bli sämre helt plötsligt men vi tar en dag i taget och njuter utav varje stund som hon är pigg och lycklig!

HUR BÖRjade DET?

I mars i år, då Holly var nio månader och hade sitt första löp fick hon plötsligt diarré. Det kan ju hända, så i början vi inte så oro-

liga. Vi ändrade kosten, pratade med vår uppfödare, provade receptfria stoppande medel mm mm. Ingenting hjälpte! Efter ett par veckor hade hon seg, gul, trögflytande diarré, det såg ut som stora koblaflor och var nästan omöjligt att plocka upp. Hon ville inte gå med ut på promenad, var såå trött. Väckte oss mitt i natten för att rusa ut på tomten och bajsa.

Hon var aldrig mätt, letade efter nåt att äta hela tiden och var kvick som sjutton med att äta upp syrran Stellas matportion. När det gick så långt att hon åt upp sin egen avföring, då förstod vi ju att något var riktigt fel. Hon hade gått ner lite i vikt, det såg vi men hon hade som tur är lite att ta av. Innan hon blev sjuk var hon en bastant tjej på 24 kg och hade en otroligt tjock och blank päls. När det hade gått 3 veckor, var vi sjuka av oro och jag tog kontakt

med Strömsholms djursjukhus och vi fick komma direkt.

Jag hade laddat för att få ett EPI-prov taget, då jag hade hört att vissa veterinärer krånglat med detta. Jag hade ju läst och hört talas om att det fanns EPI hos rasen men det är klart att vi hoppats på att det varit nåt enklare! Men vi togs emot av en jättebra veterinär som tänkte på EPI direkt när jag beskrev hennes symptom, tack och lov! Holly vägdes och hade gått ner 3 kg under dessa tre veckor! Alla prover togs, han gjorde en rejäl undersökning av henne och skickade hem oss för att invänta svaret. Det skulle dröja ca två veckor att få besked. Vi var såå oroliga över vår stackars sjuka älskling.

BESKED OCH BEHANDLING

Efter endast fem dagar ringde veterinären och lämnade besked, visst var det EPI! Det besked som vi INTE ville höra men ändå var det så skönt att få en diagnos och veta att det faktiskt går att behandla. Alla andra prover var bra och hon hade ingen B-vitaminbrist, vilket annars är vanligt. Men grät det gjorde jag! Det var som att dra ur proppen, en stor sorg blandad med en viss lättnad, en konstig känsla. Jag ringde direkt till Suzanne, vår uppfödare och grät en skvätt, hon har varit ett stort stöd för oss i detta! Veterinären ringde en söndag och vi åkte in till Västerås för att hämta medicinen CREON och började behandla henne direkt. Hon hade ordinerats Hills i/d low fat och på varje portion av den skulle vi strö 2 kapslar CREON 10000.

Hon svarade ganska fort på medicineringen och blev piggare på bara några dagar men diarrén höll i sig i några veckor till, vilket var helt normalt enl veteriären.

Efter ca 3 veckor hade hon normal avföring, så normal som man kan förväntas ha när man har EPI. Den blir aldrig hård som Stellas, den är liksom fast utanpå och lite lösare inuti, om ni förstår vad jag menar, och JA man blir väldigt fixerad vid bajs när hunden lever med denna jäkla sjukdom!

Efter ett par veckor var vi tillbaka på Strömsholm för att få ett intyg med dispens för utställning, då CREON är dopingklassat. Då gjorde han en koll av henne, ny vikt togs och hon hade gått upp 1,5 kg igen. Hon svarade alltså kanonbra

Holly mår i dag mycket bättre och njuter av livet.

på medicinen och vi var så glada! Efter ytterligare några veckor gjordes en ny provtagning och alla prover var fortfarande bra. Nått nytt prov på värdet (TLI) tas inte, då hon ALLTID kommer att visa brist på det enzym som hon nu får medicinskt.

Vår veterinär tyckte att vi skulle ha koll på hur hon mår istället för att bara stirra oss blinda på provsvar. Låter sunt tycker jag, ingen känner ju Holly på det sättet som vi gör och vi är väldigt uppmärksamma på varje förändring hos henne.

EPI OCH NYTT LIV FÖR ALLA

Vi har alltså två härliga eurasier, bortskämda sådana naturligtvis! Plötsligt förändrades livet för dom båda, trots att det bara är Holly som är sjuk! Tidigare har dom fått

hundgodis (lamm- och rissnittar) vid träning och belöning. Det har varit köttbulle-letning i trädgården och skogen. Massor av goda tuggben mm. Och visst har dom fått smaka både på ost, skinka och leverpastej, ni vet hur det är, eller hur? Nu var det plötsligt strängt förbjudet och allt blev jättekonstigt för oss allihop. Dessa vackra bedjande hundögon har INTE varit lätt att motstå, det kan jag försäkra! Men vad gör man inte för att Holly ska må bra? Allt, man gör precis allt! Visst hände det att vi gjorde fel i början, vi tänkte, "nu är hon ju så bra, kan hon inte få liiite"? En liten, liten bit av det kokta köttet! Men NEJ, det går inte! Det blir diarré direkt och nu har vi lärt oss bättre.

NU LEVER VI VIDARE MED DETTA

Idag lever vi ett inrutat liv, i alla fall matmässigt för hundarna! Fasta tider, ALLTID uppblött foder med medicin på och stenkoll på att dom äter rätt portion. Någon gång belönas hon med torkad kycklingfilé, som vi köper på zooaffären, inte så ofta och inte i några mängder. Det har varit några bakslag förstas. Hon har till exempel kommit över nåt hon inte borde, snott Stellas kvarglämda mat mm och då syns det på det som kommer ut direkt!

Men mest mår Holly kanonbra och är sprallig, glad, pigg och lycklig! Hon ser väldigt tunn ut för tillfället men det beror på att hon är helt urfärdig. Pälsen är fortfarande glansig och vacker. Hon är den som tar initiativ till kvällsracen både med Stella, grannen Iwo och katten Ozzy. Tidigare var det Stella som hade den mesta energin och Holly orkade inte hänga med riktigt. Det värker i hjärtat ibland, när vi nu förstår varför! Men det tjänar ingenting till att tänka på det, vi lever här och nu och tar en dag i taget. Om hon skulle bli sämre, vilket jag vet kan inträffa så får vi ta det då!

Livet rullar på för oss alla och vi har världens mysigaste, goaste Holly fortfarande! "Shit happens", ja så kan jag säga idag och vi är sååå lyckliga med våra två fina eurasiertikar!

Hälsningar

matte Susanne

Sommarskoj i Sverige

Jag och min sambo Mats bor i Luleå med våra två eurasiertikar Risan Gårdens Jolinn och Risan Gårdens Karma. Jag tänkte kort berätta vad vi har haft för oss i sommar!

Vi startade sommaren med några utställningar och vi har hunnit med tre stycken än så länge. Vi har lyckats få ihop två CERT och ett CACIB men utställningssäsongen är inte över för våran del än, vi får se om vi lyckas få några fler placeringar. Bilden är från Internationella utställningen i Piteå då Leionspitz Unforgettable Ulay blev BIR och Risan Gårdens Karma blev BIM med CERT och vårt första CACIB.

Vi har även hunnit med att åka ner till Vemdalen för att hälsa på Karin på kennel Risan Gården. Det blev mycket mys med alla härliga valpar och även med dom vuxna eurasierna så klart. Valpbilden är på Risan Gårdens N-kull, en jättemysig kull med mycket bus i sig.

Vissa dagar har vi bara tagit det lugnt och njutit av sommaren. Jolinn och Karma älskar att ligga ute hela dagarna och tycker att det är extra skönt att ligga ute vid havet och titta på alla sjöfåglar, som en skön sommardag ska vara! Nu börjar vi titta mot hösten för att se vad den kan erbjuda för något spännande. Kanske blir det någon kurs, utflykter och eurasierträffar!

Hälsningar Anna

Svensk Utställningschampion Teddywood's Zacco by Art

Stolt uppfödare: Linda Hagelvik
Ägare: Anette Andreasson

Teddywood's kennel
www.teddywoods.se

Norsk Eurasierspesial 2013

Noah av Geehrbacch

Norbert av Geehrbacch

Wentor's Frodo

Helgen 10.-11. august gikk Norsk Eurasierspesial 2013 av stabelen på Torpomoen.

Fredag ettermiddag startet med ringtrening for de som ønsket det, samt medlemsmøte med fokus på helse og avl med foredrag av Kristin Aukrust. Det var et veldig interessant foredrag der fikk vi gode tips om å kanskje tenke litt utenom det en pleier å gjøre ved avl. Så ble grillene tent for litt fredagskos.

Det var påmeldt 8 valper og 50 voksne eurasiere.

Da vi var en del mindre påmeldt en tidligere år startet ikke utstillingen før kl. 11 på lørdagen. Dommer for anledningen var Arne Foss fra Norge. Han tok seg god tid og pratet med de som stilte, om hva han syntes var bra, og evt. hva som kunne vært bedre.

Av valpene var det Amentiono's Eico (4-6 mnd) som sto igjen til slutt og ble BIS. Bim valp ble Paula av Geehrbacch (4-6 mnd).

Så var det 9 juniorhanner. Dommeren delte her ut både excellent, very good, good og KIP. Noen av guttene synes det var morsommere og rulle i gresset enn å hilse på dommeren. Den som stakk av med seieren i klassen var Birk Leonsson, som fikk det eneste ck foran Norbert av Geehrbacch, tredje plassen gikk til Wentor's Frodo og på fjerde kom Just Pix Boss.

I unghundklassen vant Yndy av Nixenspitze, den eneste som fikk exc, men dommeren delte ikke ut ck i denne klassen.

I åpen klasse var det Leiiionspitz Lovely Leon som vant klassen og var eneste hund med ck. På andre plass kom Trigger av Nixenspitze, tredje gikk til Gaute av Geehrbacch og på fjerde kom Redlance's Khan.

I championklassen var det kun 3 påmeldt. Ludvig av Geehrbacch kom på første, Fanakka's Ecco kom på andre og tredje plass gikk til Fridlyckans Dixon, alle fikk ck.

Så var det "gamle gutta". Det var kun 2 påmeldt, Adam av Geehrbacch tok førsteplass med ck foran Lejonbols Seven Oaks.

Det var kun en tisper på meldt i veteran-klassen, Bergliot av Geehrbacch, som også fikk ck.

Leiiionspitz Lovely Leon

I beste hannhundklasse gikk Ludvig av Geehrbacch av med seieren. På andre plass kom Leiiionspitz Lovely Leon, han fikk dermed certet og ble norsk champion!! «Gamlefar» Adam av Geehrbacch ble tredje beste hannhund og fjerdeplass gikk til junior Birk Leonsson med res.cert, forøvrig sønn av Leiiionspitz Lovely Leon.

Da mellom hannhundene og tispene var det en liten pause med barn og hund, så dommeren fikk en liten matbit før vi startet med igjen med juniortispene.

Alle 4 fikk excellent. Førsteplass gikk til Bittebit's Kisha med ck, andre plass gikk til Carve Canem Heilier Harmoniee, også med ck. Tredjeplass fikk Olga av Geehrbacch, mens fjerdeplass gikk til Kongshellas Aurora.

Også i unghundklassen fikk alle excellent. Førsteplass gikk til Alua Vom Wolfsstübchen med ck. Andre plass fikk Fanakka's Indiana, tredje gikk til Zicata's Hermine of Cesar. Og på fjerde kom Wilma av Nixenspitze.

I åpen klasse var det kun 3 tisper. På første kom Redlance's Kera med ck, foran Frøya av Geehrbacch. I champion klassen var den største klassen denne dagen, 8 av 10 fikk ck. På førsteplass kom Ingeborg av

Geehrbacch, andre plass gikk til Fanakka's Darka, tredje ble Zafira A Princsess Named Nemi og fjerdeplass gikk til Leiiionspitz Qchani.

Det var kun en tisper påmeldt i veteran-klassen, Bergliot av Geehrbacch, som også fikk ck.

Beste tispesklasse var det ikke uventet Ingeborg av Geehrbacch som tok seieren. Andre plass gikk til Fanakka's Darka. Tredje til Redlance's Kera som fikk certet og vi fikk dagens andre champion!!! Fjerde beste tisper ble Zafira A Princess Named Nemi.

Amentiono's Eico och Paula av Geehrbacch, BIS och BIM valp.

Birk Leonsson

BIS Veteran ble Adam av Geehrbacch, BIM Veteran ble Bergliot av Geehrbacch.

På kvelden ble var det felles koldtbord som ble avsluttet med en underholdende quizz som samlet alle som var tilstede.

Vi hadde en veldig trivelig helg og håper vi ser flere neste år ;)

Tekst: Kine Oppegård

Foto: Marianne Stoa

BIS ble Ingeborg av Geehrbacch og BIM ble Ludvig av Geehrbacch

Ny Valp

Min mamma blev kär när jag skaffade valp förra året. Nu är det hennes tur att få njuta av en underbar valp.

Det härliga är att jag och min Whilda har fått följa med på alla resor till Lovely Megans kennel och Suz och hennes familj.

Gulliga valpbilder från Lovely Megans J kull mamma Leiiionspitz Adorable Aniston pappa Balder-Balder Arttu Makalös

Min mammas valp ska heta Lovely Megans Julia Roberts och kommer få tilltalsnamnet Smilla. Hon är kolsvart.

text och bild: Maria Eriksson

In memoriam

Här kan du sätta in en minnesannons om din eurasier har gått bort

Den kostar inget och är en ¼-sida. En bild, hundens namn, datum för när den var född och avliden samt ägarens namn.

Sista datum att sända in din annons för nästa nummer är 1 november. Du behöver inte göra annonsen själv utan sänd in bild och text var för sig till redaktor@eurasierklubben.se

TILL MINNE AV VÅR
ÄLSKADE CASSIUS

FÖR EVIGT I VÅRA HJÄRTAN OCH I MINNET.

LUNDEVANGS CASSIUS CLAY

2000-09-07-2013-05-21
KERSTIN O MICKE

Diskvalificerande fel: Avsaknad av könsprägel

I Eurasierstandarden står det under diskvalificerande fel:

• **Avsaknad av könsprägel**

Med det avses hanhundar som ser ut som tikar och tikar som ser ut som hanhundar. Eller en eurasier som varken ser ut som hanhund eller tik.

Man ska alltså kunna se på en hund om det är en hane eller en tik utan att titta under magen. En eurasierhane har kraftigare huvud, hals och framställ/överkropp än en tik, Tiken bör ha lite längre kropp och bredare bakdel än hanen och tiken ska vara mindre än hanen och inte lika muskulös på samma ställen.

I rasstandarden beskrivs eurasierens proportioner så här:

Mankhöjd: Hanar 52-60 cm, tikar 48-56 cm

Vikt: Hanar 23-32 kg, tikar 18-26 kg

Balansen i proportionerna är av avgörande betydelse men de idealvärden som bör eftersträvas ligger i mitten av storleks- och viktangivelserna.

Idealmanhöjd: hanar 56 cm, tikar 52 cm

Idealvikt: hanar 26 kg, tikar 22 kg

Nu säger ju inte vikt och mått något om könsprägel. Det kan till exempel vara en stor tik som har ett väldigt feminint uttryck, och en liten maskulin hane. Det handlar mer om att det ska synas att det är en hane respektive tik, att de ska ha de feminina och maskulina dragen.

Men även åldern på våra hundar spelar in om en hane ser maskulin ut eller inte. Oftast är en hane inte färdig förrän den är ca fyra år. En tik mognar tidigare.

Är det här ett problem inom rasen i Sverige? Finns det då eurasier som premieras och som används i avel trots att de inte har någon tydlig könsprägel? Här handlar det mycket om tycke och smak. Man tenderar nog att acceptera mindre på en hane än på en tik, dvs att man reagerar mindre när

Exempel på en eurasiertik med något maskulina drag Privat foto.

Exempel på en eurasiertik med god könsprägel. Privat foto.

man ser en stor tik, men mera när man ser en liten och spinkig hane.

Man ser oftare i rasens hemland Tyskland eurasierhanar med mer feminina drag än i de nordiska länderna. I Tyskland verkar även storleken på eurasier generellt vara mindre än i de nordiska länderna. Det är den erfarenhet som en av artikelförfattarna (Marita Carlstedt) har efter att i många år nu rest runt och deltagit i utställningar i Tyskland.

Men här i Sverige finns det en del exempel på hanar som är mycket större o kraftigare än vad standarden säger, och det är viktigt att även se till det, att inte använda för stora hanar i avel.

Anna Frisk & Marita Carlstedt

Källor:

Standard för eurasier. Svenska kennelklubben.

EURASIER. Raskompendium. Sammanställt inför SSUK:s domarkonferens 18-19/10 2008.

Det här var sista artikeln i serien om diskvalificerande fel. De andra artiklarna finns att läsa i tidigare nummer av Eurasierbladet (finns på klubbens hemsida):

Nr 1/2012 (övertippade öron/hängöron)

Nr 2/2012 (tänder och bett)

Nr 3/2012 (mentalitet)

Nr 4/2012 (stora pigmentförluster och felfärgade eurasier)

Nr 1/2013 (ögon)

Nr 2/2013 (Kroksvans)

Exempel på en eurasierhane med dålig könsprägel: dåligt utvecklat förbröst, bröstet av otillräckligt djup, och brist på muskelmassa. Foto: Vorbeck.

Exempel på en eurasierhane med god könsprägel. Privat foto.

Kennelregister

Akidus Susanna Söderberg Trosa Tel: 0156-35 70 87 Mobil: 076-273 06 21	Ipixuna Carina Johansson Handen Tel: 08-777 80 69 Mobil: 070-684 2226	Reldaz Eva Adler Tyresö Tel: 08-712 60 84 Mobil: 070 394 75 96
Bonus Pop Up's Maja Årleborg Årle Tel: 016-700 26 Mobil: 070-232 29 60	Just Pix Ingegerd Eriksson & Joacim Sandström Tobo Tel: 0295-340 17 Mobil: 070-564 14 99	Ronevikens Inger Grönberg Hemse Mobil: 070-261 73 45
Balder-Balder Anna-Karin Lundberg Tyresö Tel: 08-798 35 43 Mobil: 070-962 40 80	Järpens Puppies Kristina Järpen Gullringen Tel: 0492-224 18 Mobil: 070-577 42 90	S*Rocknikk's Annika Tranberg & Hasse Nilsson Prässebo Tel: 0520-66 73 44 Mobil A: 070-454-67 68, Mobil H: 070 409 09 62
Chiluna Star Tina Andersson Virserum Tel: 0495-318 10 Mobil: 070-343 18 10	Kitune's Susanne Lindhal-Hjerpe Väröbacka Tel: 0340-65 71 06 Mobil: 073-378 38 69	Sorschies Kicki Svalin Svenljunga Tel: 0325-190 11 Mobil: 073-575 57 24
Cool Surprice Agneta Janson Ramvik Tel: 0612-424 35 Mobil: 070-957 00 45	Kvarnsjölidens Camilla Hartzell Vendelsö Tel: 08-776 39 07 Mobil: 076-050 84 48	Zeldas Leena Korpi Karlskoga Tel: 0586-72 83 62 Mobil: 070-422 42 26
Coryana's Ellinor Andersson Ängelholm Tel: 042-684 31 Mobil: 070-668 04 31	Leiionspitz Marita & Göran Carlstedt Mora Tel: 0250-66 30 64 Mobil: 073-528 70 93	
Essmania's Anette Essman Lysekil Tel: 0523-61 11 18 Mobil: 076-805 08 44	Lejonbols Eva & Björne Ohlsson Uppsala Tel: 018-36 80 17 Mobil: 070-536 80 17	
Ex Amino's Madeleine Andersson Tungelsta Tel: 08-771 37 71 Mobil: 070-778 65 65	Lovely Megan Suzanne Bengsdotter Katrineholm Mobil: 070-492 15 11	Utländska uppfödare:
Foxfire Ulla-Carin Totney Gullringen Tel: 0492-229 00 Mobil: 070-646 45 94	Orionstjärnan Monica Jacobsson Märsta Tel: 08-591 155 97 Mobil: 070-628 03 97	Arachun Lisbeth och Mike Ravn Bolin Bornholm, Danmark Tel: +45 289 472 05
Fridlyckans Helena Jansson Onsala Tel: 0300-263 22 Mobil: 070-740 26 38	Polkas Valpar Mariette och Torbjörn Styrenius Trollhättan Tel: 0520-42 08 04 Mobil: 070-08 22 428	Daqela's Gitte Børgesen Bornholm, Danmark Tel: +45 569 610 25 +45 201 018 57
Goa Gullan's Laila Johnsson Vagnhärad Tel: 0156-141 86 Mobil: 070-752 46 76	Risan Gården Karina Hallgren Vemdalen Tel: 0684-305 61 Mobil: 070-201 00 87	

Röntgenresultat

Reg.nr	Namn	Kön	HD	ED	Patella
SE48728/2011	Balder-Balder Tormod Kjempefin	H	B	UA	
SE59394/2011	Bianca	T	C		
SE51735/2011	Bittebit's Iza To Luminous Elf	T	A	UA	
SE28018/2012	Edeängs Vega	T	A		
SE49723/2011	Essmania's Jasinja	T	A	UA	
SE23799/2011	Ex Amino's Angel Of Fire	H	B	UA	UA
SE45847/2012	Foxfire Faithful Fanny	T	A	UA	UA
SE45848/2012	Foxfire Faithful Ferrari	T	A	UA	
SE45849/2012	Foxfire Faithful Fiona	T	A	2	
SE34906/2012	Järpens Puppies Artemis Of Ex	T	C	UA	UA
SE56576/2009	Leiionspitz Lovely Lewis	H	A	1	
SE18787/2011	Leiionspitz Ravishing Raffa	T	B	UA	
SE18789/2011	Leiionspitz Ravishing Raika	T	A		UA
SE62658/2011	Leiionspitz Smash-Hit Shevy	H	A	UA	UA
SE62660/2011	Leiionspitz Smash-hit Scooby	H	A	UA	
SE62223/2011	Lovely Megan's Goldie Hawn	T		UA	UA
SE53583/2011	Orionstjärnans Nike The Star	T	A	UA	
SE34121/2012	Risan Gårdens Luna	T	A		
SE37238/2011	Rocknikk's Amazing Rock Olga	T	A		
SE19716/2012	Sorschie's Wi Chico	H	B	UA	
SE38872/2012	Vestskogen's Chilla	T	B	UA	UA
SE12006/2010	Zeldas Parisienne	T	B	2	

Julannonsering

Så var det dags att fundera på julannonser till Eurasierbladet nr 4 som kommer i december. Man kan välja att annonsera i färg eller svart/vitt. Vill man ha färgannonser gäller endast helsida, dock kan du gå ihop med någon annan annonsör och dela på en helsida.

För att det ska bli färgannonser så måste vi ha in minst fyra helsidor/annonser och sen fyra till osv. för att vi ska få ihop det ekonomiskt. Först till kvarn gäller, alltså man får plats med sin färgannonser i tur och ordning som annonsen/annonsmaterialet kommer in eller man bokar plats. För svart/vitt gäller inte det utan då måste man bara se till att få in annonsen innan sista manusstopp.

Priser:

Färg helsida: 750 kr (Vill man ha championannonser i färg gäller samma pris som för färghelsida)

Svart/vitt helsida: 350 kr

Svart/vitt halvsida: 200 kr

Innan du gör din annons, om du gör den själv, var snäll och kontakta oss i redaktionen för instruktioner.

Sista manusstopp för nr 4 är 1 november. Vi hoppas på många annonser till nästa nummer!

Medlemsavgifter & annonspriser

Medlemsavgifter

Huvudmedlem:	300 kr
Familjemedlem:	100 kr
Utlandsboende medlem:	300 kr
Utlandsboende familjemedlem:	100 kr
Medlemsavgift i SSUK ingår (endast boende i Sverige).	

Det är enkelt att bli medlem; Kontakta bara SKK:s kansli på tel: 08-795 30 50 eller e-post: medlem@skk.se. Du får sen hem en förtryckt avi och ett medlemskort. Avgiften skall ej betalas direkt till Svenska Eurasierklubben.

Medlem som redan är medlem i annan klubb inom SSUK betalar endast 230 kr i medlemsavgift. Ange alltid vilken annan klubb du är medlem i. Denna avgift betalas alltid till SvEuk.
Bankgiro: 5101-5030.

Utlandsboende använder sig av följande vid betalning till SvEuk:
IBAN: SE868 0000 81661 903975 7068
BIC: SWEDSESS

Vid valpgevomedlemsanmälan, när uppfödare vill betala för sina valpköpare till halva priset (gäller huvudmedlem), betalas denna avgift till SvEuks bankgiro.

Skicka också ett mail till kassor@eurasierklubben.se

Om ni har några funderingar eller ändrat adress, kontakta medlemsansvarig i SvEuk: Rose-Marie Forsberg, tel 0492-314 53

Material till tidningen

Redaktionen vill gärna ha in bidrag, såsom bilder, artiklar, utställningsresultat m. m. från er medlemmar. Alla bidrag till tidningen ska vara underskrivna med namn – inga anonyma inlägg tas emot. Du kan dock få vara anonym i tidningen om så önskas.

Materialet skickas till:
Sara Ljusterfors, Klevbergsvägen 127, 179 60 Stenhamra
redaktor@eurasierklubben.se

Om du vill ha tillbaka insänt material så skicka med ett frankerat och adresserat kuvert. Redaktionen förbehåller sig rätten att använda och att om nödvändigt redigera insänt material.

De åsikter som framförts av de olika bidragsgivarna är personliga och överensstämmer inte alltid med redaktionen eller Svenska Eurasierklubbens mening.

medlem@eurasierklubben.se

Annonspriser

Medlem, icke kommersiellt	
Helsida	350 kr
Halvsida	200 kr
Championatannons, helsida	250 kr
Championatannons, 1/4-sida	100 kr
Kennelregistret, 4 nr inkl. hemsidan	200 kr
Årsannons helsida 4 nr (betalas i förskott)	1000 kr
Minnesannons, 1/4-sida	gratis

Kommersiella annonser

Helsida	1000 kr
Halvsida	500 kr
Medlemmar 50% rabatt per helsida	

Championatannons

Du kan annonsera till reducerat pris då din hund blivit champion eller fått annan officiell titel. Fjärdedelssida får endast innehålla namn och titel på hund, ägare och uppfödare samt bild.

Kennelregistret

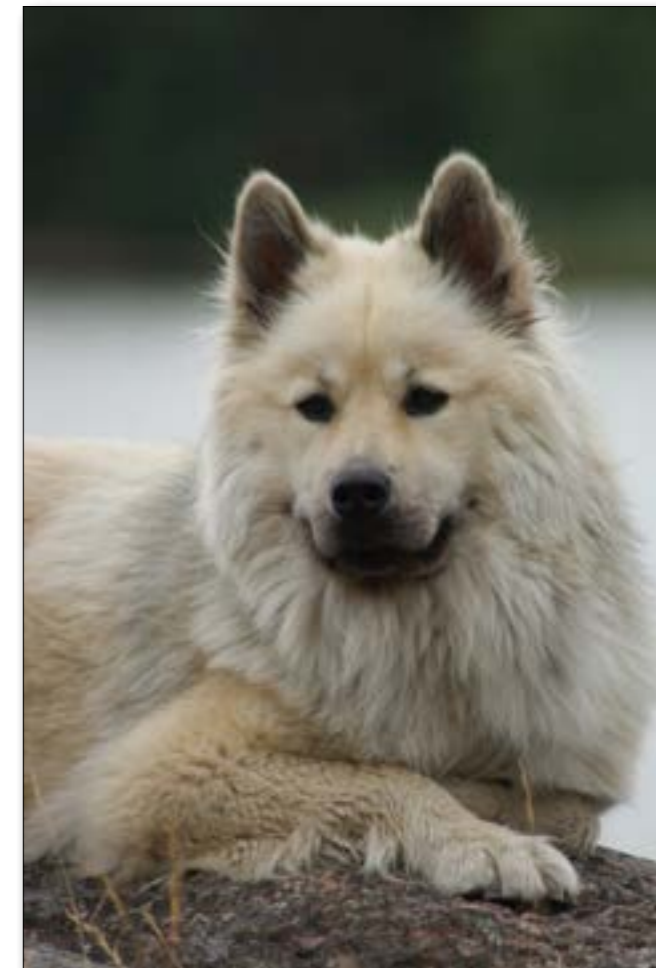
Med i förteckningen i tidningen med samma text som på klubbens hemsida. Priset gäller per kalenderår.

Bilder från våra läsare

Ex Aminors Angel of Sunshine "Tindra"

FOTOGRAF: PIA BOMAN

"Alice" Lovely Megan's Goldie Hawn

FOTOGRAF: ANNA DAUN

"Rambo", "Nala", "Molly", "Tequila", "Exa" och "Agnes"

FOTOGRAF: HELEN NORDSTRÖM

Manusstopp

Nr 1 15 februari

Nr 2 15 maj

Nr 3 15 augusti

Nr 4 1 november

POSTTIDNING **B**

Vid obeställbarhet eller definitiv eftersändning
återsänd tidningen till nedanstående adress.

Rose-Marie Forsberg
Furugatan 11A
598 34 Vimmerby

SVERIGE
PORTO BETALT
PORT PAYÉ

Eurasier i korthet

Eurasiern är en ganska ny ras i Sverige, en vacker och tilltalande spets! Eurasiern är en medelstor, harmonisk byggd hund av spetstyp med kilformat huvud. Den har visat sig vara en idealisk familjehund p.g.a. sitt lugna sätt och passar bra in i alla vardagliga situationer. Eurasier är en av våra yngsta raser. Den tillkom så sent som på 1960-talet genom initiativ av Julius Wipfel i Tyskland, lärjunge till Konrad Lorenz, som ett sentida experiment med korsningsavel mellan befintliga raser.

Ett experiment som fallit mycket väl ut skall tilläggas. Ambitionen var att få fram en medelstor, vacker europeisk spets-hund med tilltalande färger och med en speciell mentalitet. Detta åstadkom man genom att para en wolfspitztik med en chow-chowhane. Med rasen som senare kom att kallas wolf-chow, var avsikten att chow-chowen skulle lämna sin enmanshundskaraktär och wolfspitztiken sin anatomiska sundhet och avelsduglighet vidare till avkomman.

Man parade sedan in samojedhund och med detta fick rasen en större elegans i kroppsbyggnaden och i rörelsemönstret och en större fertilitet. Genom inblandningen av samojeden blev namnet wolf-chow inte längre rättvisande och rasen blev då omdöpt till eurasier. Namnet hänvisar till härkomsten av ursprungsraserna: wolfspitz från Europa och chow-chow och samojedhund från Asien.

Alla färger och färgkombinationer är tillåtna utom helvit, vitfläckig och leverfärg.

Vikt och storlek

Mankhöjd: Hanar 52–60 cm, tikar 48–56 cm.

Vikt: Hanar 23–32 kg, tikar 18–26 kg.

Balansen i proportionerna är av avgörande betydelse men de idealvärden som bör eftersträvas ligger i mitten av storleks- och viktangivelserna.

Idealmankhöjd: Hanar 56 cm, tikar 52 cm

Idealvikt: Hanar 26 kg, tikar 22 kg